

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2004 r.

odnosząca się do postępowań zgodnie z art. 81 Traktatu (Sprawa COMP/C.37.750/B2 – Brasseries Kronenbourg, Brasseries Heineken)

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3597)

(Jedynie teksty w językach niderlandzkim i francuskim są autentyczne)

(2005/503/WE)

Dnia 29 września 2004 r. Komisja przyjęła decyzję, dotyczącą postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady 1/2003⁽¹⁾, Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz główną treść decyzji, wraz z informacją na temat wysokości nałożonych kar, uwzględniając uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej. Niepełna wersja pełnego tekstu omawianej decyzji w oryginalnych językach postępowania oraz w językach roboczych Komisji znajduje się na stronie DG COMP pod adresem http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

I. WSTĘP

- (1) Decyzja dotyczy umowy o „zawieszeniu broni” w odniesieniu do sprzedaży piwa we Francji na potrzeby konsumpcji poza domem (sektor „HoReCa”). Komisja zebrała dowody na to, że dnia 21 marca 1996 r. dwie główne grupy browarów we Francji, Brasseries Kronenbourg SA i Heineken France SA (poprzednio zwany „SOGEBRA”) oraz ich odpowiednie firmy-matki w tym czasie, Groupe Danone i Heineken NV, zawarły tę umowę po zakończeniu „wojny o przejęcie” hurtowni napojów. Umowa dotyczy z jednej strony przejęcia hurtowni napojów, celem szybkiego zatrzymania wzrostu kosztów pozyskiwania tych firm, z drugiej zaś strony zrównoważenia zintegrowanych sieci dystrybucji stron zainteresowanych. Umowa o „zawieszeniu broni” nigdy jednakże nie została wprowadzona w życie.

II. STRESZCZENIE SPRAWY

1. Początki sprawy i kroki proceduralne

- (2) Sprawa rozpoczęła się na podstawie informacji przedstawionych przez Interbrew N.V. (obecnie „Inbev NV”) w ramach sprawy kartelowej browaru belgijskiego [decyzja Komisji 2003/569/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. dotycząca postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE (sprawa IV/37.614/F3 PO/Interbrew i Alken-Maes; Dz.U. L 200 z 7.8.2003, str. 1)]. Na podstawie tych informacji, Komisja przeprowadziła kilka kontroli w roku 2000 i zakończyła dochodzenie wnioskiem o przedstawienie informacji.

- (3) Dnia 4 lutego 2004 r. Komisja rozpoczęła postępowanie i przyjęła oświadczenie o zastrzeżeniach wobec Brasseries Kronenbourg SA, Heineken France SA, Groupe Danone i Heineken NV. Wszystkie strony dostarczyły Komisji pisemną odpowiedź. Strony zrezygnowały jednakże ze swojego prawa do złożenia ustnego wyjaśnienia.

2. Sektor

- (4) Niniejsza sprawa dotyczy sprzedaży piwa we Francji w sektorze HoReCa.
- (5) Przedsiębiorstwa będące stronami umowy są łącznie odpowiedzialne za około trzy czwarte ilości piwa spożytego we Francji w 1999 r.

3. Charakter naruszenia

- (6) Komisja postawiła następujące zarzuty: w dniu 12 lutego 1996 r. Heineken NV i Heineken France SA ogłosiły swój zamiar przejęcia grup Fischer i Saint Arnould. Ponieważ grupy Fischer i Saint Arnould były odpowiedzialne za dystrybucję znacznej ilości piwa firm Kronenbourg, zamiar ich przejęcia wywołał prawdziwą wojnę o przejęcie. Każda z grup browarów przejęła jednocześnie wiele hurtowni napojów, co doprowadziło do wysokiej inflacji ceny przejęcia takich hurtowni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

W dniu 21 marca 1996 r. Brasseries Kronenbourg S.A., Heineken France SA oraz ich odpowiednie firmy-matki, Groupe Danone i Heineken NV, zawarły w związku z powyższym umowę o „zawieszeniu broni” dotyczącą pozyskiwania hurtowni i zrównoważenia ich zintegrowanych sieci dystrybucji. W szczególności strony uzgodniły:

- czasową przerwę w przejmowaniu hurtowni (zakaz przejmowania hurtowni spoza uzgodnionej listy),
- zrównoważenie całkowitej ilości piwa rozprowadzanego przez sieć każdej ze stron, oraz
- zrównoważenie ilości marek piwa wprowadzanych do obrotu przez każdą ze stron, które powinny być rozprowadzane przez drugą ze stron.

- (7) Umowa ta jasno wynika ze służbowej notatki grupy Heineken. Ponadto Groupe Danone i Brasseries Kronenbourg SA nie zakwestionowały istnienia umowy o „zawieszeniu broni”. Należy jednakże zauważyć, że Komisja nie posiada dowodu na wprowadzenie umowy w życie. Przeciwnie do założeń umowy, niektóre hurtownie przypisane według listy do jednej ze stron zostały ostatecznie przejęte przez drugą ze stron, a także strony kontynuowały również przejmowanie hurtowni spoza uzgodnionej listy. Co więcej, w okresie od 1996 r. do 2002 r., strony wykazywały tendencję do zastępowania piwa konkurencji swoim piwem w ramach sieci dystrybucji pozostającej pod ich kontrolą. Umowa mająca na celu zapewnienie równowagi między markami stała się więc bezcelowa.

III. OCENA PRAWNA

1. Ograniczenie konkurencji

- (8) Umowa o „zawieszeniu broni” z dnia 21 marca 1996 r. miała na celu po pierwsze kontrolę inwestycji grup Heineken i Danone, tak aby powstrzymać wzrost kosztów przejmowania hurtowni. Ponadto umowa przypomina umowę, której celem był podział rynków HoReCa pomiędzy te dwie grupy. Dzięki stworzeniu dwoistej równowagi wspomnianej w pkt. 2.3 powyżej, strony istotnie zamierzały zapobiec dominacji jednej ze stron nad drugą w ramach tego rynku.
- (9) Według ustanowionego orzecznictwa w celu zastosowania art. 81 ust. 1 Traktatu, nie istnieje potrzeba uwzględniania faktycznych skutków umowy, jeśli wynika z niej, że jej celem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencyjności na wspólnym rynku. Ponieważ omawiana umowa w niniejszej sprawie ma na celu ograniczenie konkurencyjności poprzez wymóg wstrzymania przejmowania hurtowni i ustanowienia równowagi pomiędzy zintegrowanymi sieciami dystrybucji stron, Komisja uznaje, że doszło do naruszenia przepisów w rozumieniu art. 81 Traktatu, nawet jeśli umowa nie spowodowała żadnych skutków.

2. Znaczące skutki dla handlu między Państwami Członkowskimi

- (10) Według ustanowionego orzecznictwa tam, gdzie umowa między przedsiębiorstwami może mieć wpływ na handel między Państwami Członkowskimi, musi istnieć możliwość przewidzenia z dużą dozą prawdopodobieństwa, na podstawie istniejących obiektywnych czynników prawnych lub faktycznych, że umowa ta może wpływ bezpośredni lub pośredni, faktyczny lub potencjalny, na strukturę handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi. Właśnie z takim przypadkiem mamy tutaj do czynienia.
- (11) Sieci dystrybucji francuskich browarów są w rzeczy samej jednym z głównych sposobów dotarcia do rynku dla zagranicznych browarów, które nie mają takich sieci we Francji. W tej sytuacji umowa o „zawieszeniu broni”, mająca na celu ustanowienie równowagi na poziomie krajowym pomiędzy zintegrowanymi sieciami dystrybucji należącymi do Heineken NV/Heineken France SA i Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA, mogła wpłynąć na warunki dostępu do rynku HORECA dla browarów zagranicznych, a tym samym na wolumen importu. Ponadto Interbrew France, główny importer piwa do Francji, był i jest zależny od sieci dystrybucji należących do Heineken France SA i Brasseries Kronenbourg SA, w zakresie dystrybucji dużej części jego produktów na rynku HORECA we Francji. Dlatego też umowa mająca na celu ograniczenie konkurencji pomiędzy sieciami dystrybucji tych przedsiębiorstw mogłaby mieć wpływ na warunki handlowe, jakie zaproponowały one przedsiębiorstwu Interbrew France w celu dystrybucji jego produktów.

IV. GRZYWNY

1. Kwota podstawowa

Ciążar naruszenia

- (12) Komisja bierze pod uwagę i) charakter naruszenia ii) jego faktyczny wpływ na rynek, jeśli może on być zmierzony oraz iii) rozmiar danego rynku geograficznego.
- i) Umowa o „zawieszeniu broni” jest umową horyzontalną, zaprojektowaną w celu ograniczenia konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami mającymi duże udziały w rynku. Jednakże umowa sporządzona tak, aby w krótkim czasie zyskać kontrolę nad kosztami pozyskiwania hurtowni dzięki zakończeniu wojny o ich przejmowanie, nie może być postrzegana jako jednoznaczne naruszenie przepisów na równi z umową ustalającą ceny. Jeśli chodzi o umowę zapewniającą długoterminową równowagę między sieciami dystrybucji dwóch grup browarów, każda taka umowa jest zbliżona do umowy o podziale rynku. Jednakże nie chodzi tutaj o podział rynku w tradycyjnym znaczeniu, ponieważ umowa miała głównie na celu zapobieżenie dominacji jednej grupy na rynku, a nie wyeliminowanie wszelkiej konkurencji między grupami czy wprowadzenie utrudnień dla stron trzecich.

ii) Umowa nie została wprowadzona w życie i tym samym nie wywarła żadnego wpływu na rynek.

iii) Jeśli chodzi o zasięg geograficzny rynku, Komisja bierze pod uwagę fakt, że umowa dotyczy całego obszaru lądowego Francji, jednakże z ograniczeniem do sektora HORECA, który obejmuje mniej niż jedną trzecią całej wielkości sprzedaży we Francji.

(13) Na podstawie wszystkich tych elementów Komisja uznaje, że adresaci niniejszej decyzji dopuścili się poważnego naruszenia art. 81 Traktatu.

Czas trwania naruszenia

(14) Ponieważ umowa nie została wprowadzona w życie, nie ma powodu do podwyższenia kwoty grzywny podstawowej nałożonej na zainteresowane podmioty.

(15) Podstawowa kwota 1 000 000 EUR została zatem utrzymana względem obu firm, Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA i Heineken NV/Heineken France SA.

2. Okoliczności obciążające

(16) W roku 1984 Groupe Danone (wówczas „BSN”) została już raz ukarana za zawarcie umów o podziale rynku,

mających na celu utrzymanie „status quo” i ustanowienie równowagi na rynku [decyzja Komisji 84/388/EWG z dnia 23 lipca 1984 r. dotycząca postępowania zgodnie z art. 85 Traktatu EWG (IV/30.988 – Umowy i uzgodnione praktyki w sektorze szkła płaskiego w krajach Beneluksu; Dz.U. L 212 z 8.8.1984, str. 13)]. Recydywa jako okoliczność obciążająca uzasadnia podniesienie kwoty podstawowej grzywny nałożonej na Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA o 50 %. Nie znaleziono innych okoliczności obciążających.

3. Okoliczności łagodzące

(17) Nie znaleziono żadnych okoliczności łagodzących.

4. Ostateczna kwota grzywny

(18) Ostateczna kwota grzywny nałożonej na każde z przedsiębiorstw jest tym samym następująca:

— Groupe Danone i Brasseries Kronenbourg SA wspólnie i solidarnie odpowiadają za kwotę w wysokości 1 500 000 EUR,

— Groupe Danone i Brasseries Kronenbourg SA wspólnie i solidarnie odpowiadają za kwotę w wysokości 1 000 000 EUR.